

Algorytmy Ewolucyjne – sprawozdanie

1. Wyniki działania EA

instancja	Opt.	Alg. losowy [10k]				Alg. zachłanny [N]				Alg. ewolucyjny [10x]			
		Best	Worst	Avg	Std	Best	Worst	Avg	Std	Best	Worst	Avg	Std
berlin52	7 542	22 919	34 673	29 886	1 575	8 182	10 299	9 373	471	7 544	8 403	8 101	249
kroA100	21 282	135 121	199 624	171 092	8 201	24 698	28 695	27 045	812	21 921	23 931	22 869	638
kroA150	26 524	221 533	292 867	257 645	10 131	31 482	35 935	33 640	862	28 442	29 704	29 142	381
kroA200	29 368	293 275	384 126	340 217	11 808	34 548	42 045	37 469	1 405	31 204	33 363	32 261	708
fl417	11 861	441 242	548 808	496 005	13 752	14 759	17 097	15 789	417	12 653	14 255	13 222	421

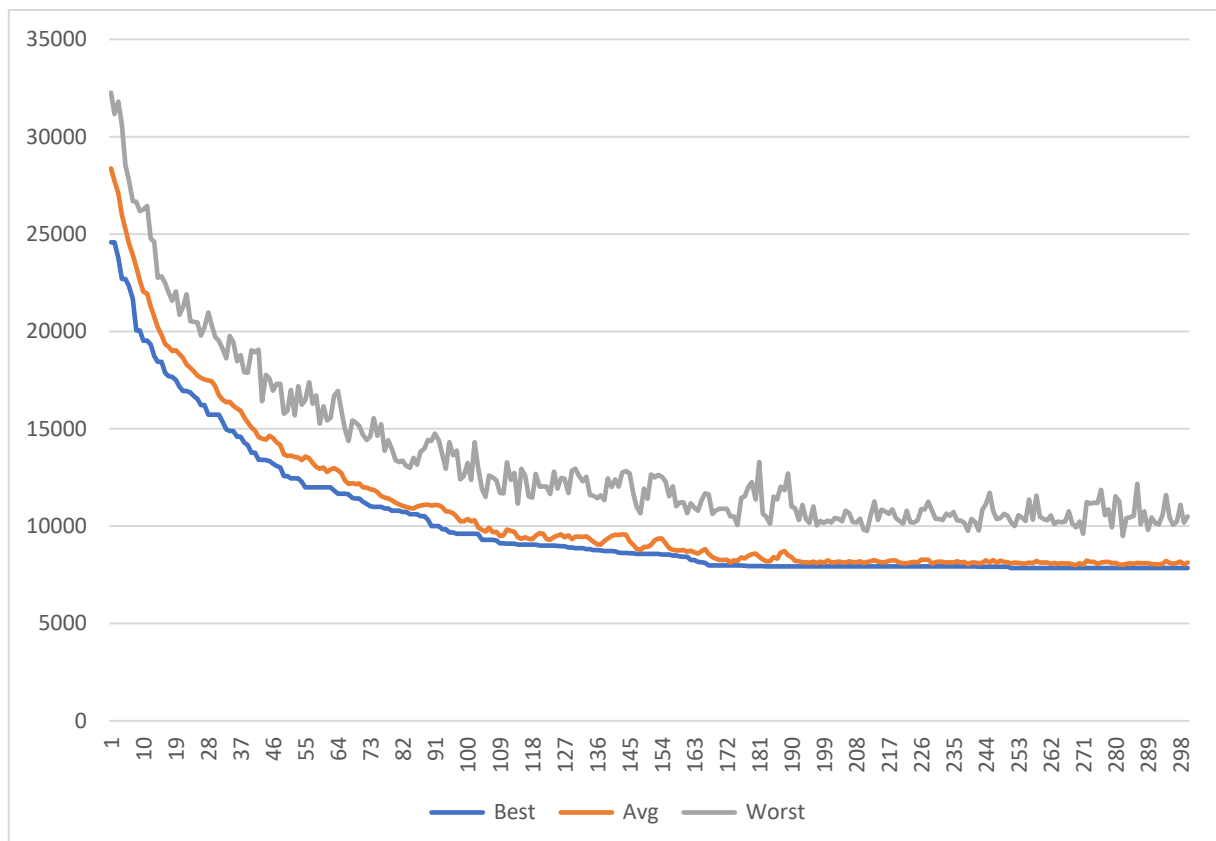
Opis parametrów

	Pop_size	Gen	Krzyżowanie	Px	Mutacja	Pm	Selekcja	(Tour)
Berlin52	200	300	OX	0.7	Inversion	0.25	Tournament	4
kroA100	400	500	OX	0.7	Inversion	0.4	Tournament	8
kroA150	1000	650	OX	0.7	Inversion	0.4	Tournament	16
kroA200	1000	750	OX	0.7	Inversion	0.4	Tournament	64
Fl417	1250	1400	OX	0.7	Inversion	0.4	Tournament	128

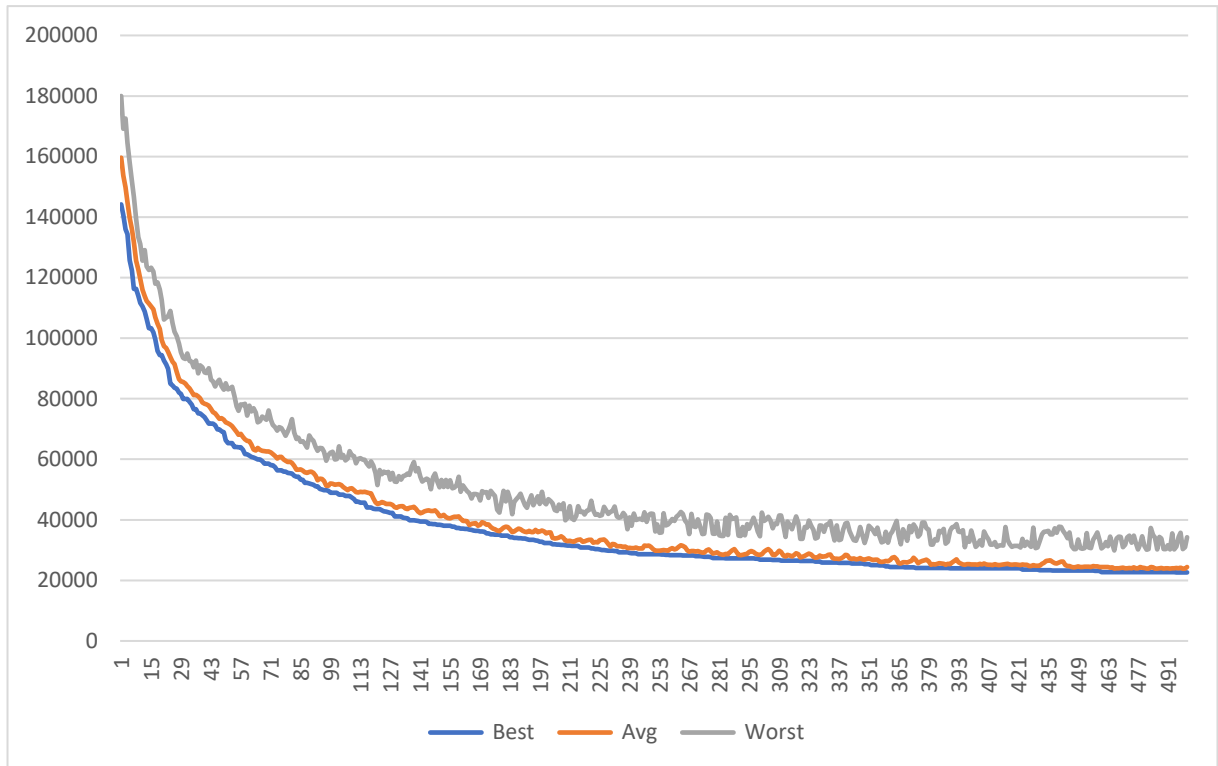
Dodatkową rzeczą, która miała wpływ na działanie EA, było to, że do każdej nowej populacji był dodawany najlepszy z poprzedniej.

Przykładowe wykresy dla EA

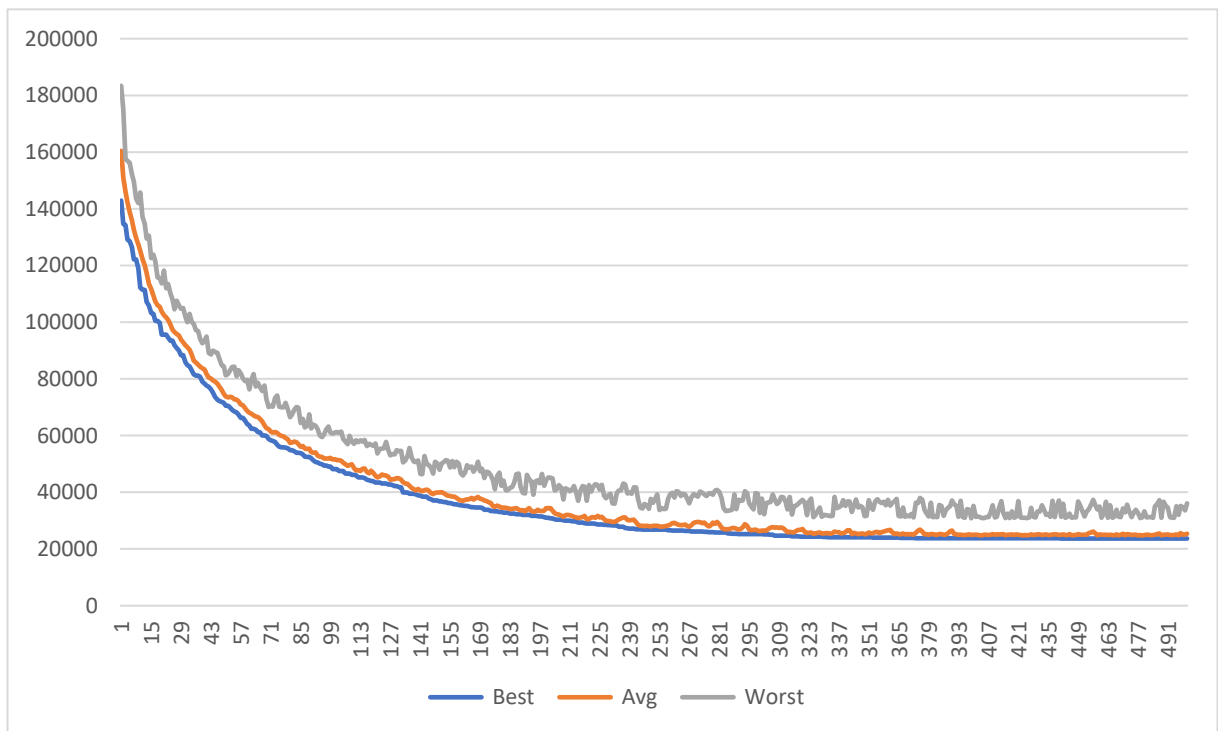
- berlin52

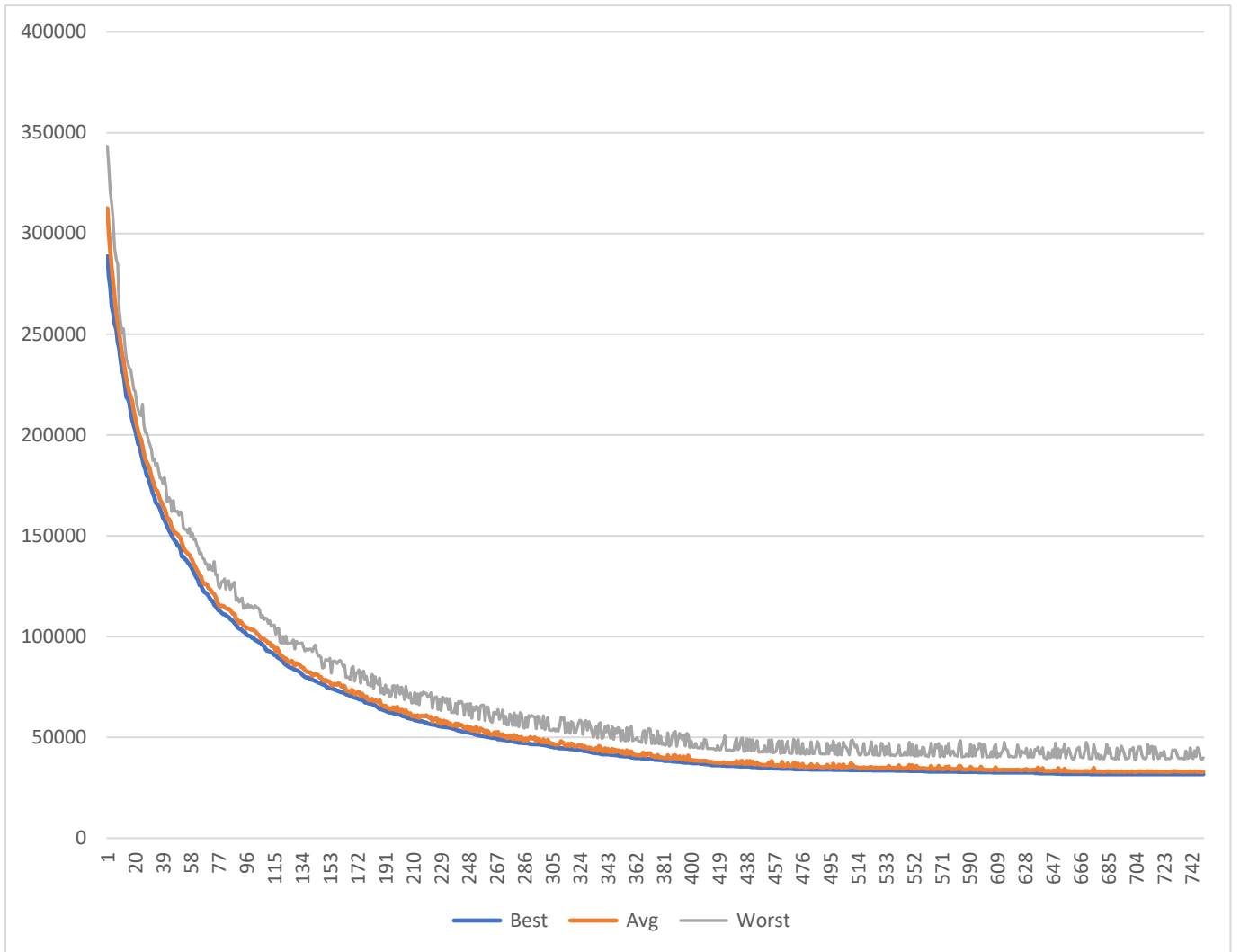
• KroA100

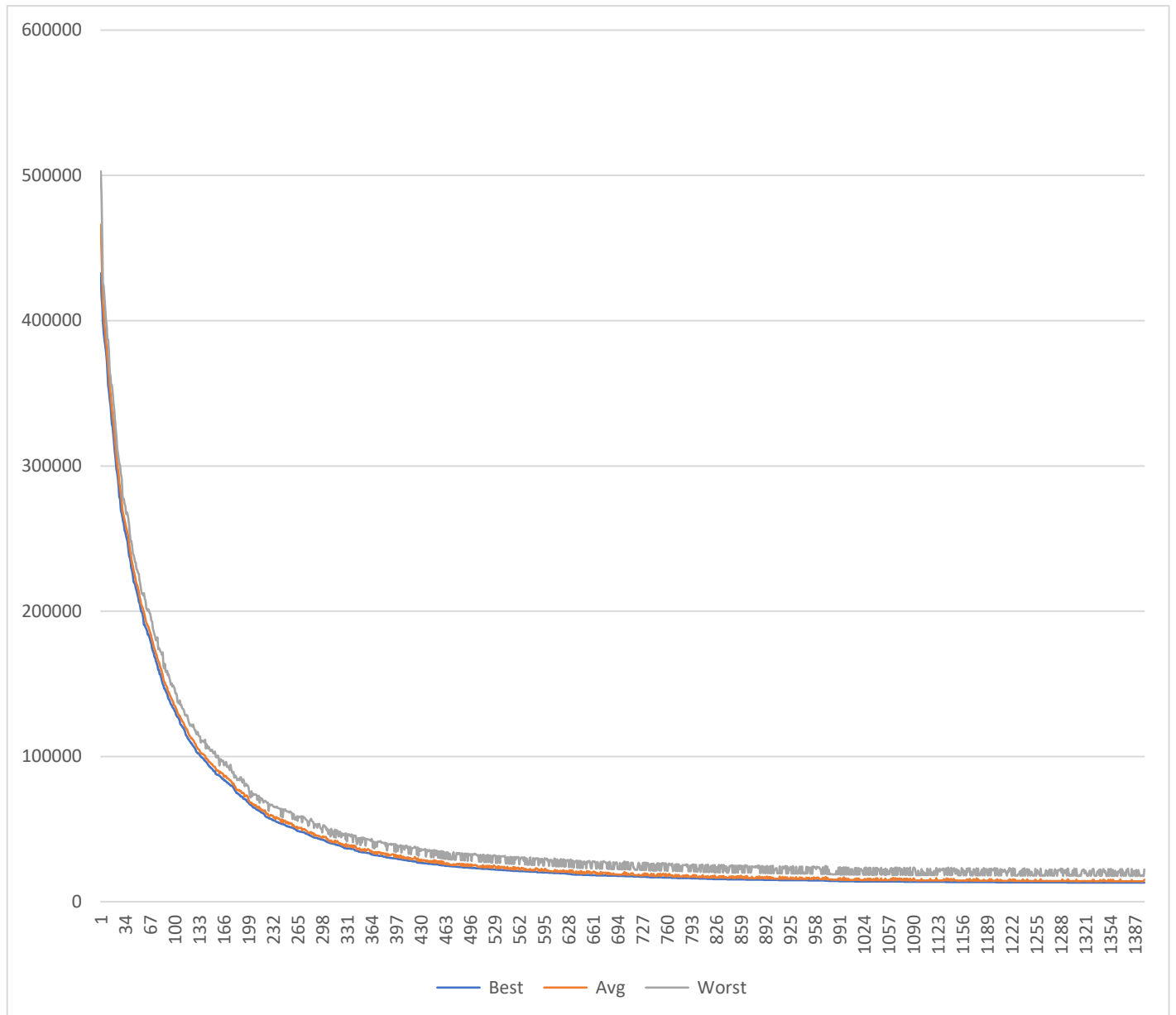
• kroA150

• kroA200

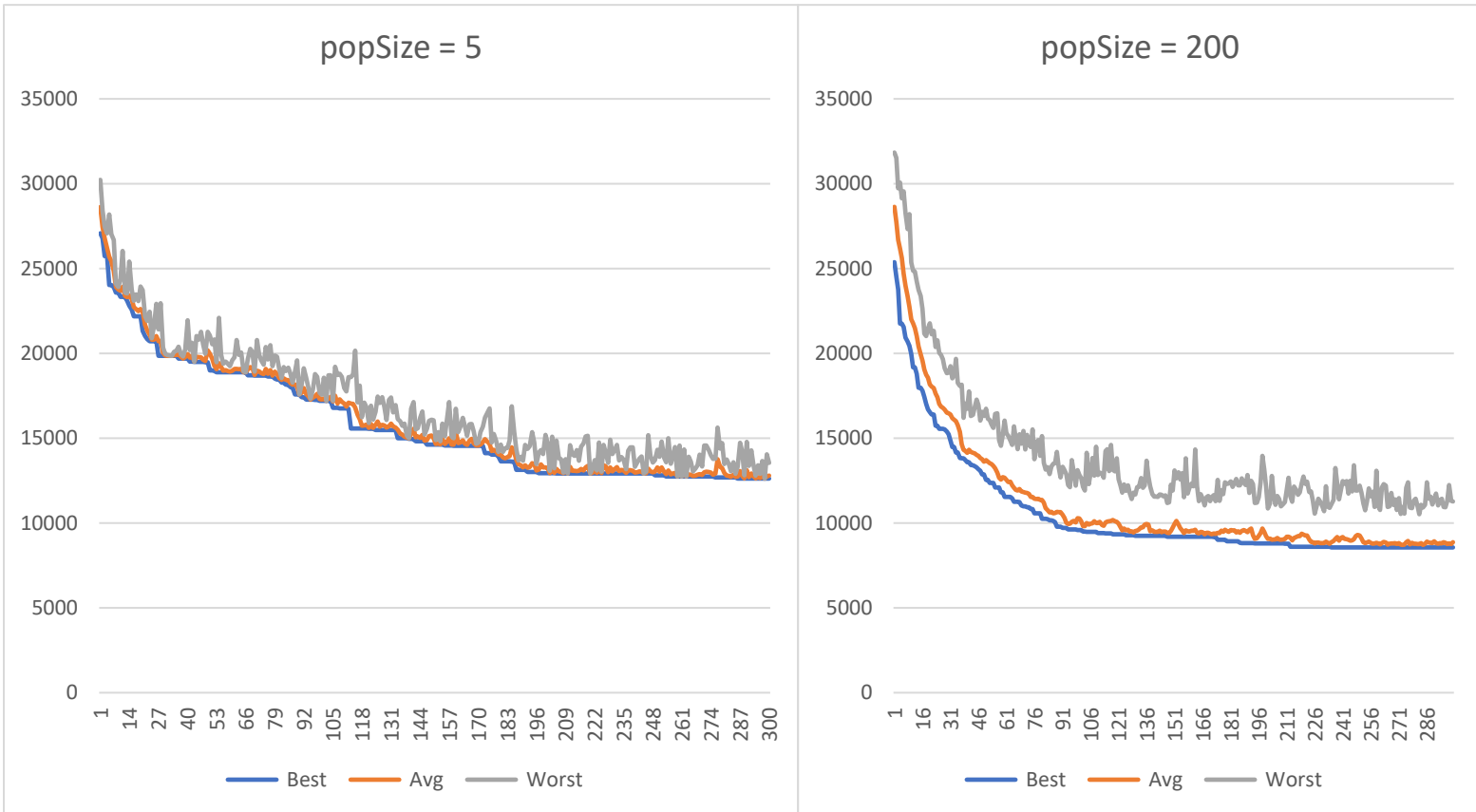

• fl417

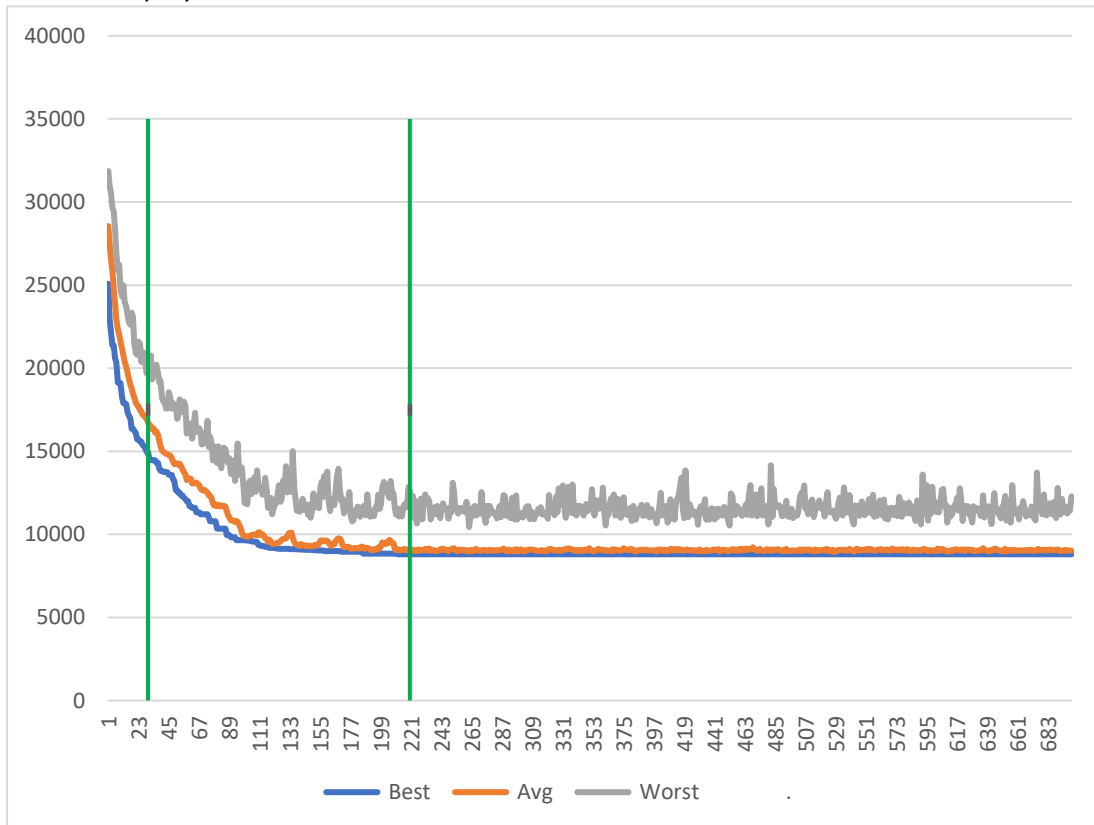

2. Badanie parametrów

- a. PopSize – Gdy parametr jest zbyt mały, populacja staje się bardzo ograniczona – jest bardzo słabo rozsznana po przestrzeni możliwych wyników, łatwo może wpaść w lokalne optima. Zbyt duża populacja powoduje jednak duży wzrost kosztów w postaci pamięci lub czasu wykonywania. Trzeba próbować znaleźć odpowiednią wartość, aby populacja była jak najmniejsza, ale wystarczająco bogata w różnorodne osobniki, aby kolejne generacje nie wpadły w wyżej wymienione optima lokalne.

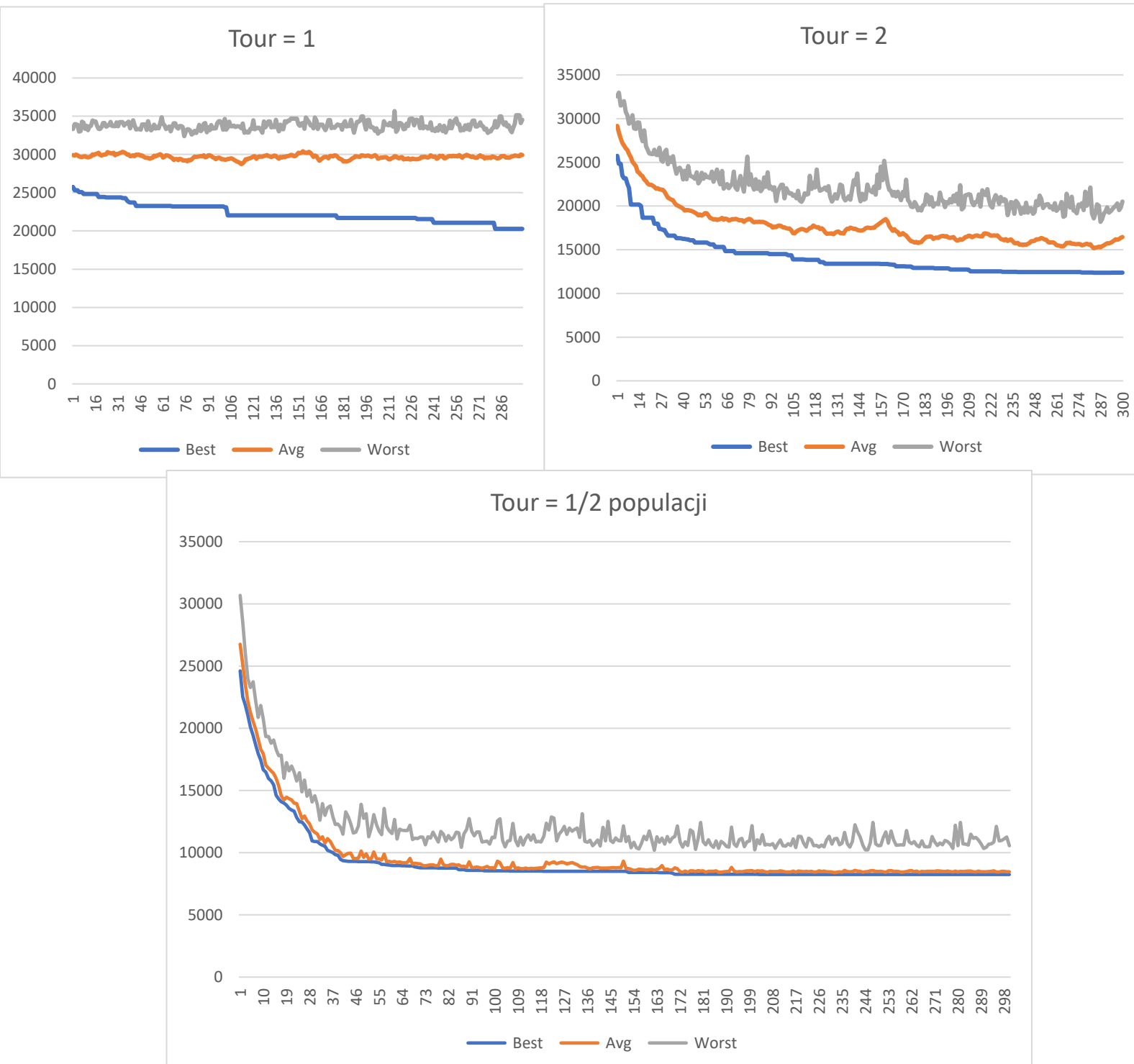

- b. Gen – za mała wartość sprawia, że algorytm nie zdąży jeszcze dobrze przeskanować otoczenia, a już jest przerywany. Na wykresie poniżej widać, że gdyby wartość gen została w miejscu pierwszej pionowej linii to wynik wiele by stracił – w następnych generacjach nadal wystąpiłby duży spadek odległości. Zbyt duża wartość gen sprawia, że algorytm zbiega do optimum lokalnego i już z niego się nie wydostaje – generacje w okolicy drugiej zielonej linii i późniejsze są bezsensowne, bo nie wprowadzają żadnych lepszych osobników.

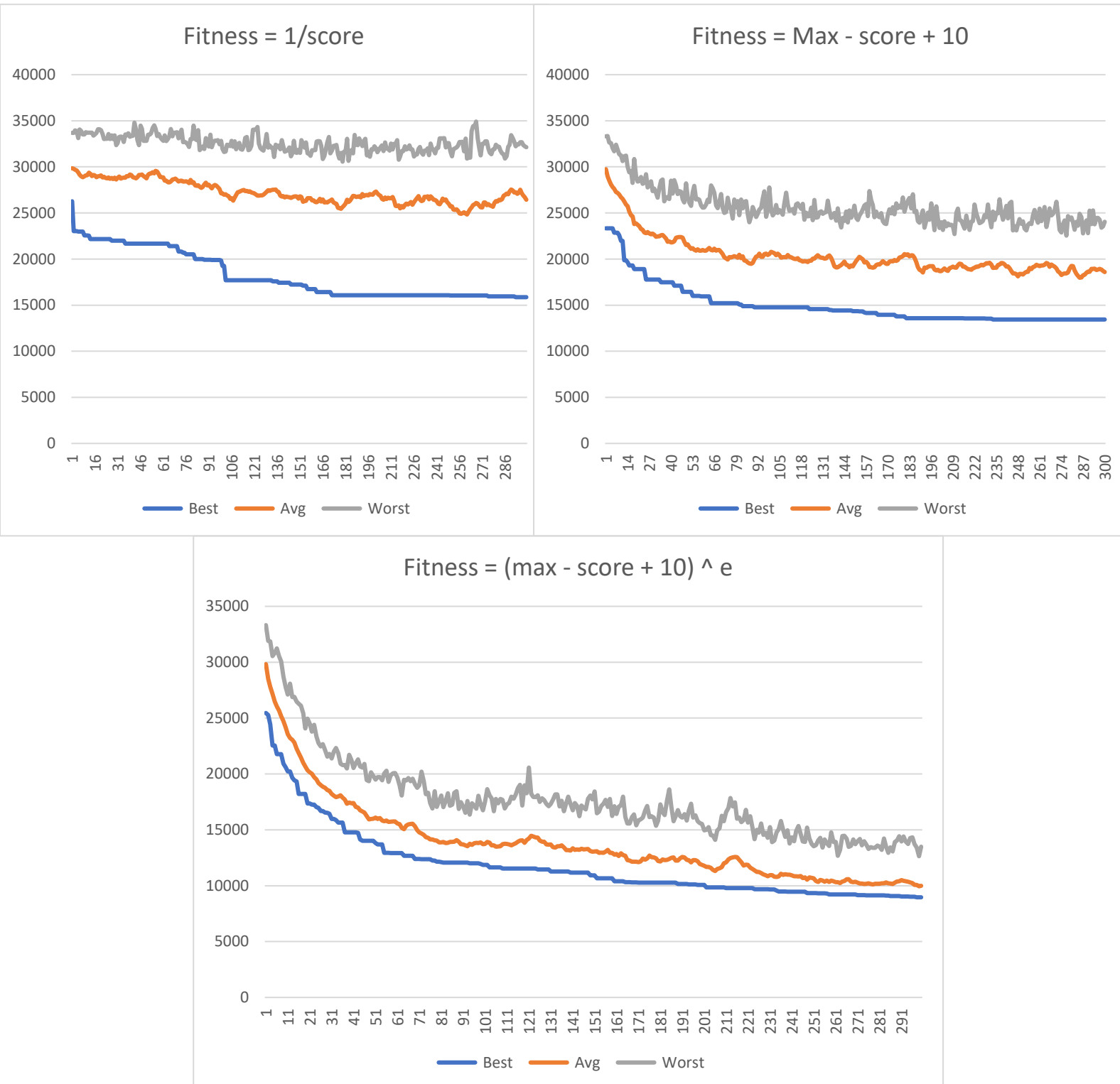

3. Badanie metod selekcji

- a. Turniej – wielkość tour bardzo wpływa na skuteczność EA – gdy jest zbyt mała selekcja staje się zbyt miękka – wraz z zmniejszaniem się tour zachowywane są coraz słabsze osobniki. Dla tour = 1 algorytm staje się losowy – nie ma żadnego wyławiania coraz lepszych osobników. Dla tour = 2 już widać, że z generacji na generację wyniki się polepszają, chociaż bardzo wolno – nadal duża ilość słabszych osobników zostaje w populacji. Dla dużych wartości tour selekcja staje się coraz twardsza – wybierani są prawie tylko najlepsi. Wyniki szybko zbiegają, ale tylko do optimum lokalnego, przestrzeń wokół nie jest dobrze przeszukiwana.

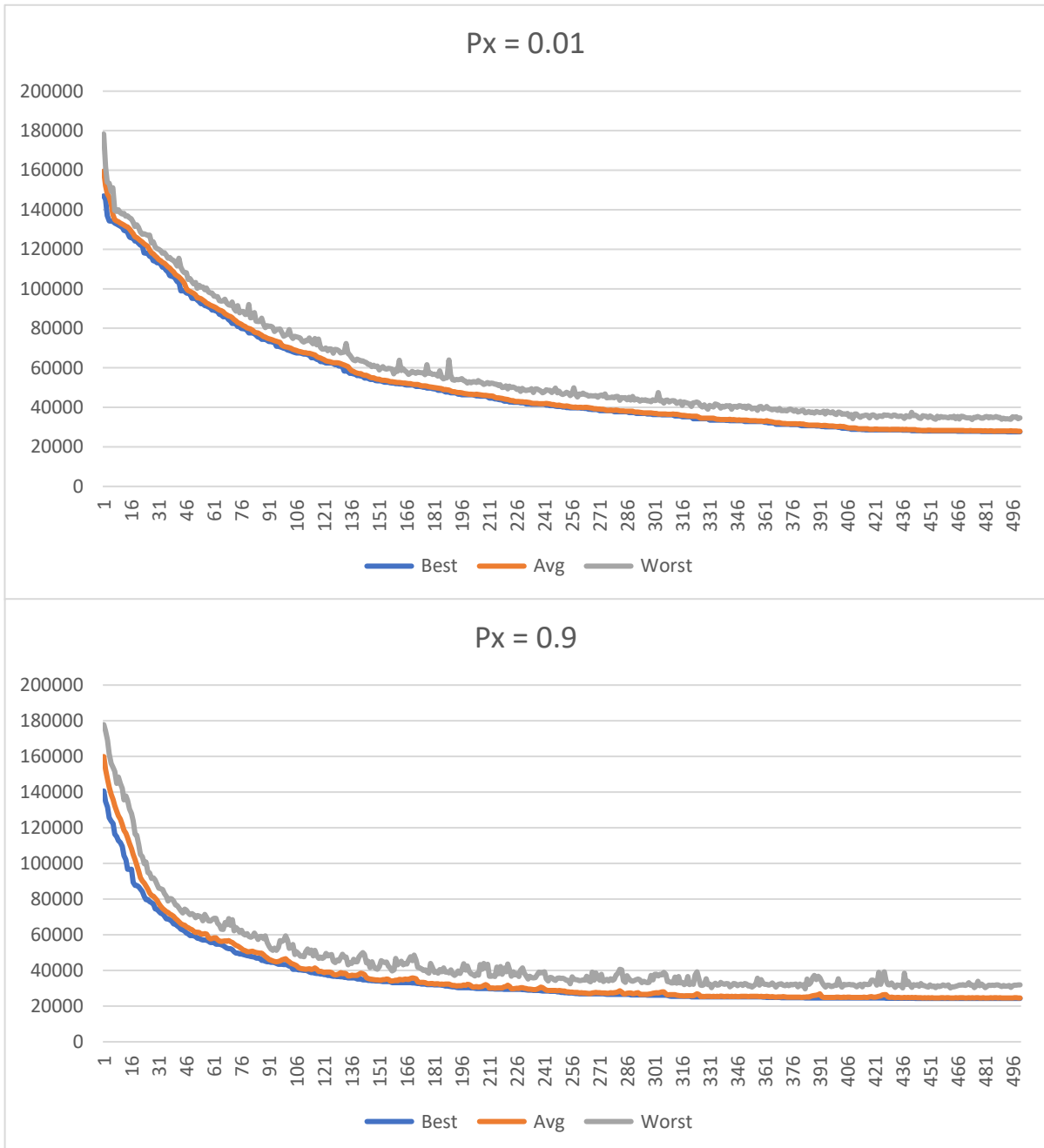

- b. Ruletka – skuteczność tej metody zależy w większości od wyboru algorytmu obliczenia fitness. Dla pierwszego sposobu jaki przychodzi do głowy – $1/\text{score}$ okazuje się, że daje zbyt bliskie wartości prawdopodobieństwa dla dobrych jak i słabych osobników – EA zachowuje się bardzo podobnie do losowego. Próbując jakoś uwypuklić lepszych osobników spróbowałem funkcji $\text{Fitness} = \text{Max} - \text{score} + 10$, która od razu dała lepsze wyniki, ale nadal po niewielkim czasie EA zaczął zachowywać się tak samo jak z poprzednim fitness. Po wyskalowaniu funkcji do $\text{fit} = (\text{max} - \text{score} + 10)^e$ e od razu widać, że EA działa o wiele lepiej.

4. Badanie operatorów

- a. Krzyżowanie (Ordered Crossover) – Parametr P_x odpowiada za to jak często są krzyżowane osobniki, więc gdy jest za mały nie występuje wymiana genów między osobnikami, przez co nie ma generowanych nowych osobników – zmiana populacji występuje w większości przez mutację. Gdy wartość jest za wysoka osobniki zostają cały czas zmieniane – jest możliwość utraty dobrego osobnika. Porównując wykresy $P_x = 0.01$ i $P_x 0.9$ od razu widać różnicę – $P_x = 0.01$ znacznie wolniej dąży do celu, jest bardziej płaski.

- b. Mutacja (Inversion) – Parametr P_m wpływa jak bardzo osobniki są mutowane – gdy jest mały to przestrzeń wyników jest bardzo słabo przeszukiwana, przez co łatwo wpada w optimum lokalne i nie odnajduje dalej znajdujących się rozwiązań. Gdy wartość jest za duża, mutacja ciągle zmienia osobniki, w tym te dobre, co sprawia, że EA zbiega do algorytmu losowego.

